

gaa arbejdsløse, og som kunde indtræde i Værkstederne, saafremt der var Plads nok. Arbejderne selv ville jo hellere have Arbejde end Almisse, og derfor finder jeg, det er ganske unaturlige Samfundstilstande, der eksistere paa Statsbaneværkstederne.

Jeg vil dernæst endnu gerne rette en lille Forespørgsel, som dog har stor Betydning, til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg vil gerne spørge, om han ikke i Modsætning til den tidligere Trafikminister vil tage den Tanke under Overvejelse, at man lod de nye Værksteder, som nu bygges nede ved Kalvebodstrand, indrette saa store, at man kunde bygge sine egne Lokomotiver i Stedet for at lade Millioner af Kroner rulle ud af Landet. Efter Budgettet i Aar og efter det sidste Aars Budget ere Udgifterne til Lokomotiver saa store, at der vil kunne beskæftiges 600 Arbejdere hele Aaret rundt ved dette Arbejde. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at tage dette under Overvejelse. Det er jo ganske unaturligt, at man lader disse Penge gaa til Udlandet, naar man selv kan udføre dette Arbejde. Jeg antager dog ikke, at man vil sige, at Arbejderne ikke skulde kunne udføre dette Arbejde her i Landet; i saa Fald vilde jeg paa Fagets og Arbejdstandens Vegne protestere derimod. Ærede Medlemmer have i Dag faaet Indbydelse og have haft Lejlighed til at se den nye Dampfærge, som er bygget af Burmeister & Wain, og hvis nogen tror, at et Lokomotiv er mere indviklet at bygge, tager man fejl, og hvis ærede Medlemmer have set det russiske Kejserskib, som blev bygget her, en ligefrem Pragtbygning af et Skib, ville de kunne forstaa, at Maskinteknikken herhjemme staar højt og ikke er tilbage for Udlandets. Naar danske Arbejdere komme til en By i Udlandet, ere de altid vel ansete og kunne altid faa Arbejde, saa det kan ikke være, fordi Arbejderne ikke kunne gøre dette Arbejde, at man ikke vil bygge sine egne Lokomotiver, det kan ikke være af den Grund, at man lader Pengene rulle ud til andre Lande. Der maa stikke noget andet bag ved, og jeg vil gerne rette den Henvendelse til den højtærede Minister at undersøge, hvorfor Generaldirektøren og Maskindirektøren stritte imod, at man indretter det nye Værksted, man nu bygger herhjemme, saaledes, at man kunde udføre dette Arbejde. Spørg Værkmestrene omkring paa de forskellige Jernbaneværksteder, og de ville sikkert ikke give det Svar, at man ikke kan udføre dette Arbejde — de ville sige, at det kan sikkert

udføres her. Jeg skal ikke dvæle ved dette Spørgsmaal, fordi jeg tidligere har omtalt det her i Salen, men kun sige, at alle Detailtegninger blive sendte herfra til de Steder, hvor Lokomotiverne bygges, saa det er ikke den tekniske Side, der mangler noget her; der maa være andre Grunde, hvorfor de Herrer ikke ville have dette Arbejde udført her i Landet. Og hvis man ikke tror Svendenes Organisation, saa spørg Arbejdsgivernes Organisation, spørg Fabrikantforeningens Bestyrelse, om den ikke tror, at man kan udføre dette Arbejde her i Landet, og man vil sikkert faa et tilfredsstillende Svar. Og ganske unaturligt er det, naar man herhjemme bygger Lokomotiver til Privatbaner, at man saa ikke skulde kunne bygge Lokomotiver til Statsbanerne. Det er et Spørgsmaal, som har stor Betydning for den arbejdende Stand. Der gaar mange hundrede Arbejdere og spadserer, og saa lader man Pengene gaa ud af Landet til et Arbejde, hvorved der kunde beskæftiges 600 Arbejdere hele Aaret rundt.

Til Slutning vil jeg gerne rette nogle faa Ord til den højtærede Kultusminister. Det er angaaende Aarhus' Kælebarn, Aarhus Teater. Det forbausede mig meget ved at gennemgaa Finansloven at se, at den højtærede Minister endnu ikke i Aar har fundet Anledning til at optage et Beløb som Tilskud til Aarhus Teater. Jeg havde sikkert ventet dette. Ganske vist lovede Ministeren ikke bestemt sidste Aar at fremsætte et Forslag i Aar, men han anerkendte den store Virksomhed, som var udfoldet ved Aarhus Teater, og han udtalte sig blandt andet saaledes: „Aarhus Teater har vel efterhaanden, nu da det har en saa smuk Virksomhed bag sig, og da det saa mange Gange har meldt sig med sine Andragender til Tinget, vundet Sympati hos mange Medlemmer, saaledes at man sluttelig enes om at yde et Tilskud.“ Senere udtalte Ministeren, at han fandt dog ikke Anledning til paa denne Lov — det var Loven om det kongelige Teaters Omordning — at stille Forslag, men mente, det rettelig hørte hjemme paa Finansloven. Derfor synes det mig, at Tidspunktet nu maatte være kommet, hvor der maatte tilkomme Aarhus Teater lidt Statshjælp, Hjælp til Selvhjælp, saaledes at Kunstens Fane fremdeles kan holdes højt paa dette Teater. Alle maa jo anerkende, at det er god Scenekunst, der er præsteret paa Aarhus Teater, saavel under den tidligere Direktør, nu afdøde Benjamin Pedersen, som